

2010. december 11. - **Képzeliük el, történetesen a sors kiszámíthatatlan szeszélye folytán Magyarországra vetődik egy marslakó.**

Ugyan mindez merő feltételezés és fantázia szülte fikció, de azért játszunk el a gondolattal. Jövevényünk tehát földet ér valahol az északi félteke északi szélessége 46-48., valamint keleti hosszúságának 19. foka által behatárolt földabrosz koordináta-rendszer valamely pontján, mit ad Isten épp a trianoni Magyarország közepe táján.

Aztán vásárol mondjuk csak úgy találomra egy helybéli napilapot, legyen az esetünkben a Magyar Nemzet mai, hétvégi kiadása, majd rögvest bele is lapoz. Aztán kizárólag ebből a történelmi jelentőségűnek is tekinthető lapszámból tájékozódva lényegében mindent megtud arról, hogy mi zajlik ebben az országban már évtizedek óta, s miért reménytelen az itt élő bennszülöttek élete. Azaz - miként csepp a tengerben - az újság szembesíti a vendéget azzal a csödéceánnal, amelynek hömpölygő szennyáradatában mindazok fuldokolnak, akik e jobb sorsra érdemes hazában kénytelenek eltölteni mindennapjaikat. Kissé rendhagyó lapszemlénket kezdjük a 2. oldalon található "Tarlós István balliberális tanácsadói" című belföldi híradással. Nomen est omen, megtudjuk a cikkből, hogy Budapest fideszes polgármesterének első számú tanácsadója Atkári János, aki saját bevallása szerint is a neoliberális gazdaságpolitika - értsd: a működési költségeket fizettessük az alattvalókkal, a zsákmányt meg a hasznot lopjuk el - híve, s nem mellesleg a fényességes Demszky-érában 1994 és 2006 között főpolgármester-helyettesként segédkezett egykor volt maoista felettesének Budapest tönkretételében és földig rombolásában. Már csak hab a tortán, hogy Atkári korábban az eszement pszichopata Gyurcsányt, illetve Bajnait is ellátta hasznos, nélkülözhetetlen tanácsaival. A városháza "társadalmi megbékélés" színekúra programjáért felelős Győri Péter, aki a Budapesti Módszertani Szociális Központ és Intézményei első embere is egyúttal, szintén ős-zadeszes, így 1990 és 2002 között a fővárosi szociálpolitikai és lakásügyi bizottság elnöke volt, s miként közismert, Budapesten ezen ágazat működéséhez sem a jelzett időszakban, sem azóta semmiféle gyanús ügylet és tranzakció legcsekélyebb gyanúja sem kapcsolódott. A tisztes notabilitásokat tartalmazó névsorban a következő ember Bojár Iván András, aki "városarculati tanácsadó". Az előző ciklusban SZDSZ-es fővárosi képviselő volt. Az ex-tanácsnok nevéhez fűződik a fővárosi önkormányzat jelenlegi, szivárványszínekre emlékeztető emblémája is. Persze, tudjuk, a szivárvány ősi jelkép, szerepel a bibliai özönvíz történetben is mint Isten békéjének szimbóluma, korosztályom tagjainak pedig egy kiváló rockzenekar, Ritchie Blackmore Rainbow-jának muzsikáját idézi, ám sajnos ez a gyönyörű, szakrális jelentéssel is telített természeti tünemény korunk legtöbb embere számára egy szexuális devianciával, a buzisággal azonosított, azzal egylényegű és szinonim színekompozícióvá lett.

Pető Györgyöt is ott találjuk Tarlós agytrösztjében, lévén a Fővárosi Közterület-felügyelet, illetve a Fővárosi Biztonsági Iroda Nonprofit Kft. ügyvezető igazgatója. Tarlós régi barátjáról van szó, aki 2002 és 2006 között volt Óbuda MSZP-s alpolgármestere, ám ez még hagyján. Pető referenciái sokkal régebbre és mélyebbre nyúlnak vissza az időben. 1979-1983 között ugyanis a III / II-es főcsoportfőnökség kémelhárítás amerikai részlegének - tudjuk, akkoriban az amerikai imperialisták számítottak a világbéke, valamint a szocialista béketábor legfőbb, globális ellenségének - nyílt, operatív tisztje volt, de dolgozott a gyurcsányi KISZ KB-ban is, sőt a BM KISZ- titkárságáig vitte. Erre szokták amúgy népiesen-vulgárisan mondani: ez azért nem semmi!

A teljesség igénye nélkül, önkényesen emeljük még ki a névlajstromból Szőke László volt MDF-es politikust. Az egykori fanatikus Dávid-hívő Szőke Tarlós megtisztelő bizalma folytán a Budapest Gyógyfürdői és Hévízei Zrt. vezérigazgatói bársonyszékébe került.

Mit is tehetnénk az eddigiekhez megjegyzésként hozzá? Talán eltöprenghetünk és lamentálhatunk azon, hogy vajha miféle 2 / 3-os forradalom zajlott itt le jó fél évvel korábban, ha országunkat ugyanaz a hatalmi-hálózati gazdasági érdekcsoport, illetve bűnszövetkezet irányítja, akik jó 25 éve minden népnyúzó stratégiai döntést meghoznak, majd annak következményeit elszenvetetik a mára már teljesen kifosztott, testi-szellemi egészségében egyaránt vészesen megroggyant és tönkretett, az élet minden területén rémesen és kétségbeejtő mértékben amortizálódott magyar társadalommal.

A Magyar Nemzet mai vezető hírét, a "Célkeresztben a szerencsejáték-ipar" című cikkét elolvassva sem ér csalódás minket, legfeljebb annyiban, hogy immár első számú híryanaggá vált a Fidesz-közeli napilapban is a párton belül kibontakozó ellentétekről szóló tudósítás. Tudniillik az írás apropóját az szolgáltatta, hogy a Fidesz frakcióvezetője, Lázár János írásbeli kérdést intézett a parlamentben Orbán Viktor miniszterelnökhöz "Miért nem érdekli az államot a pénznyerő automatákból származó bevétel, illetve hová tűntek és kinél landoltak a pénznyerő automatákból származó milliárdok?" címmel. Lázár nagyon helyesen vetette fel azt a kérdést, hogy az állam miért nem néz a körmére annak az érdekcsoportnak, amely becsült adatok szerint évente mintegy 200-400 milliárd forintot tüntet el az adóhatóság elől megtévesztéssel és adócsalással. A Fidesz frakcióvezetője azt a figyelemreméltó megjegyzést tette felszólalásában, miszerint az üzemeltetők által alkalmazott szoftverhamisítók és manipulatív eszközök illegális alkalmazása miatt több ezer milliárdos adókiesése volt éveken keresztül a költségvetésnek. Végül a politikus felhívta a figyelmet arra, hogy a játéktérmekek, illetve a pénznyerő automaták hatósági ellenőrzésének újraszabályozása szükséges, sőt a vonatkozó törvényeket is módosítani kell e területen. Az Orbán Viktor helyett reagáló Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter válaszában kételyeit fogalmazta meg azt illetően, hogy a játékgépek mérőműszereit lehet-e manipulálni. Szerinte ugyanis ilyesmire csak egyedi esetekben lehetett példa, s egyúttal az évi 20-400 milliárdos eltírt bevételt is túlzónak tartotta.

A miniszteri válaszhoz mindössze annyit tegyünk hozzá, hogy egyrészt technikai-informatikai szinten játszani könnyedséggel megoldható - s a fő maffiózók meg is valósítják ezt a gyakorlatban - a mérőműszerek átprogramozása, másrészt ebben az országban a benzinkutak óraállásaitól a választások számítógépes szoftver-programjaival bezárólag mindent manipulálnak, illetve manipuláltak már. Egyébként magának a Fidesznek is több vezető politikusa számos alkalommal elismerte korábban, hogy a 2002-es parlamenti választási eredmény vegytiszta voksolási csalássorozat következménye volt.

Hely- és időhiány okán pusztán néhány híryanagot, illetve írást emeljünk még ki a teljességre való törekvés maximalista igénye nélkül a napilapból. Az aligha lephet meg bárkit is, hogy MDF-ügyben rendre újabb és újabb súlyos csontvázak és halálfejek gurulnak ki a Dávid-párt Wertheim-szekrényéből, aktuálisan épp az borzolhatja a más ügyben - UD Zrt. - már meggyanúsított Dávid Ibolya és Herényi Károly idegeit, hogy ezúttal egy 50 milliós off-shore disznóságukról rántják le a leplet a nagy nyilvánosság előtt. Aztán Budai Gyula elszámoltatási kormánybiztos - immáron ki tudja, hányadik - büntetőfeljelentését teszi meg a Gyurcsány-rezsim főkolomposai ellen, ezúttal a Magyar Közút Kht., valamint - minő meglepetés és döbbenet - Szilvássy György apósa, Csáky Lajos festőművész az érintettek.

Lovas István brüsszeli tudósításában egy nagyon figyelemreméltó és hazánkban kötelezően bevezetendő, az ottani multinacionális cégek által folytatott kereskedelmi gyakorlatról ír.

Írta: Adminisztrátor

2010. december 11. szombat -

Nevezetesen, hogy a belgiumi hiper- és szupermarketekben a végtelennek tűnő sörválaszték kínálatában - uniós direktívák ide vagy oda - szinte kizárólag csak belföldi, belga sörrel találkozhat a vásárló. Ez azért nagyon "érdekes" üzletpolitika a multik részéről, mert Magyarországon azt tapasztalhatjuk, hogy a nagy bevásárló központokban - a belgiumi gyakorlattal szöges ellentétben - minden kapható, kivéve a magyar áru. S a világon párját ritkító hazai kereskedelmi jogalkotás alapján legális lehetőségük nyílik a piaci szélhámosoknak arra, hogy például kínai import fűszerpaprikájukat vagy marokkói paradicsomukat "magyar termék"-ként hozzák forgalomba, lévén, hogy az számít "hungarikumnak", amely áru feldolgozásának és csomagolásának legutolsó részmozzanatát Magyarországon végezték, függetlenül a termelő, illetve gyártó országtól.

A hazánkban landolt potenciális marslakó a Magyar Nemzet e hétvégi lapszámának végére érve tehát ugyancsak elcsodálkozhat azon, hogy miféle ország földjére vetette a galaktikus hajótörés. Csalássorozatok, korrupció, hallgatólagos, társadalmi közmegegyezésen alapuló ibseni élethazugság-szövevény, politikus maffiózók, nemzetellenes kereskedelempolitika, önkéntes gyarmati rabiga, nemzeti önsorsrontás. Kérdésünk befejezésül csupán ennyi: miért tűri mindezt szerencsétlen birkaként minimálisan is húsz esztendeje ez az egykor kurucos mentalitású, szabadságáért, s jogaiért fegyvert ragadni is mindenkor hajlandó büszke nemzet?

Lipusz Zsolt